

Indhold, end den allerede har her i Endringsforlaget. — Med Hensyn til Endringsforlaget under Nr. 4 vil jeg spørge den høitærede Ordfører, om han har Noget at erindre imod, at der stemmes imod det Forslag, hvilket jeg for mit Bedkommende ikke vil gjøre uden først at have henvendt mig til den ærede Ordfører. Efter hvad den høitærede Minister sagde, anser jeg nemlig Endringsforlaget for at være af den Bestaffenhed, at det slet ikke vil gjøre nogen Forandring, enten det staaer der eller ikke, og at det derfor er bedst, at det ikke vedtages. — Jeg vilde derfor for mit Bedkommende gjerne, hvis jeg turde haabe derved at være enig med den ærede Ordfører, — det holder jeg saameget af at erfare, om den ærede Ordfører er enig med mig — stemme mod Endringsforlaget Nr. 4.

Ordføreren: Ja, naar Udvalget har stillet Endringsforlaget, saa var det jo Meningen, at det vilde anbefale Tinget at vedtage det, og naar det ærede Medlem har medunderskrevet Betænkningen, var det vel ogsaa Meningen, at det ærede Medlem var enig i, at Forslaget skulde stilles og anbefales. Jeg maa i Genhold dertil bevare Spørgsmaalet, om jeg er enig i, at der stemmes mod Forslag Nr. 4, benegtende.

Fesjen: Jeg har, hvad jeg allerede før yttrede, med alt Forbehold underskrevet Betænkningen, idet jeg navnlig med Hensyn til saadanne Punkter, om hvilke jeg ikke har været med til at konferere med den ærede Minister, har gjort min Afstemning afhængig af, hvorvidt der under Forhandlingen her i Salen maatte fremkomme tilstrækkelige Grunde til at fastholde, hvad der var opstillet. Efter hvad der er fremkommet, forekommer det mig, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at fastholde det Endringsforslag, som jeg har været med til at stille, og jeg vil derfor stemme imod det.

Orenbøll: Jeg vil blot støtte min ærede Kollega (Fesjen) med Hensyn til at stemme imod Endringsforlaget Nr. 4. Saavidt jeg forstod den ærede Ordfører, saade han, at Endringsforlaget dog ikke var ganske uden Betydning, fordi det, naar der staaer, at Forligsmægling i Begjælinger kan ske efter begge Parter's Begjæring, skulde deraf fremgaa, at der ikke skulde mægles Forlig ved Gjæsteretten i saadanne Sager, uden at begge Parter begjærede den. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at dette Forslag er aldeles overflødig. Ganske vist siger nu dette Lovforslag, at Begjælinger skulde behandles gjæsteretsvis, og den almindelige Regel om Gjæsteretsprocedure er den, at Dommeren skal mægles Forlig mellem Parterne; men den Regel gjælder ikke for Begjælinger, thi i Forordningen om Forligsmægling af 10de Juli 1795 ere Begjælinger udtrykkelig undtagne Forligsmægling. Altsaa fordi vi flytte

Begjælinger fra den ordinære Ret til Gjæsteretten, mener jeg, at der alligevel ikke bliver Tale om der at mægles Forlig i saadanne Sager. Denne Bestemmelse i Endringsforlaget Nr. 4 kommer til at se høist ligelidende ud, naar det dog er Regel, at der ikke mægles Forlig i Begjælinger. At begge Parter i Forening desuagtet kunne indgaa Forlig for Dommeren, er en Selvsølge, men udtrykkelig at skrive det i Lovforslaget, synes jeg ikke om. Jeg stemmer imod Endringsforlaget.

Ordføreren: Endringsforlaget Nr. 4 fjerner en Lov, der kan fremkomme om, hvorledes der skulde forholdes med Forligsmægling, naar Begjælinger henvises til Gjæsteretsbehandling. Samtidig med, at Lovforslaget gennemfører en bestemt Processform paa alle Omraader, bortrydder Endringsforlaget Muligheden af, at Forligsmægling kunde benyttes til at opholde Sagen. Det forekommer mig derfor ikke, at der er nogen afgjørende Grund til at lade det falde; men forøvrigt tror jeg nok at kunne sige paa Udvalgets Vegne, at det ikke lægger nogen videre afgjørende Bægt paa dette Endringsforslag.

Justitsministeren: Jeg vil kun med Hensyn til det Sidste sige, at Endringsforlaget efter min Mening indeholder den Realitet, at man paalægger Gjæsteretsdommeren at gjøre sig Umage for at faae Forlig tilveiebragt mellem Parterne, naar de ønske det; men vedtages Endringsforlaget ikke, har han Lov til at forholde sig fuldstændig passiv. Hvis Parterne af sig selv og uden hans Medvirken have afsluttet Forlig, kunne de forlange af ham, at det skal føres til Protokols for at blive retsgyldigt og ad den Vej faae Grigibilitet, men det er det Hele. Derimod antager jeg, at, naar Endringsforlaget vedtages, vil den ene Part kunne sige til Dommeren: Mægl mellem os, vi ere ikke enige om Forligets Indhold, men hvis Du gjør Dig den Uleilighed at mægles imellem os, ville vi ved Din velvillige Bistand nok kunne blive enige, og saa er han nødt dertil. Jeg tror ikke, at denne Forligsmægling i Begjælinger har stort at betyde. Jeg antager, at det i Virkeligheden vil gaa saaledes til, at enten ere Parterne, naar de komme i Retten, enige om, at de ligesaagodt kunne forlige sig som tvistes, eller der bliver intet Forlig, hvormeget der end mægles. Derfor tror jeg, at i Reglen har denne Mægling i Virkeligheden ikke stort at sige. Dette har jeg ikke villet tilbageholde med Hensyn til den Betydning, Endringsforlaget efter min Mening har.

Brasch: Jeg tror, at, naar denne Sætning findes i vort Forslag, er den ligefrem taget ud af Bestemmelserne for Sø- og Handelsretten, hvor Reglen er formuleret paa samme Maade. Jeg veed, at i Udvalget har den Opfattelse gjort sig gjældende, at det vilde være meget ønskeligt,